

batterier og Torpedoer, saa kunde vi forsvare Kjøbenhavn. Men saa vi da dette i den nærmeste Fremtid? Vil der ikke hengaa en Række af Aar, selv om vi bevilge Krigsministeren Alt, hvad han forlanger? Vender jeg altsaa tilbage til, hvad Ministeren udtalte ved Sagens 1ste Behandling, at man skulde rolig afvente Uden paa Krigen og tage den daværende Situation under Overvejelse, saa siger jeg, at ifølge denne Udtalelse er der al gyldig Grund til nu at negte denne Bevilling, en Bevilling, som vi under en meget vanskeligere Situation paatog os Ansvar for at negte forrige Aar. Med Hensyn til Bestyrelsen tillader jeg mig at anføre: forrige Aar blev der af Folkethinget ved 2den Behandling med stor Majoritet kun bevilget 5 af de 15 Kanoner, som Krigsministeren forlangte, og det var kun derved, at Loven senere kom tilbage til Behandling, og fordi et meget stort Tryk udføvedes af den daværende Krigsminister, at Folkethinget gik ind paa at bevilge en Sum til 10 Kanoner. Men hvad var det, der da blev anført som den væsentligste Grund af den daværende Krigsminister? Det var, at vi vare komne til den Slutning, at det Baaben, hvormed vi skulde bestyffe vore Søforer, vare 11 Tommers Bagladefanoner; men nu er der gaaet et Aar, og den høitærede Krigsbestyrelse, der nu sidder ved Roret, har vel forlangt den paagældende Sum, men siger udtrykkelig, at den forbeholder sig sine Hænder til at vælge imellem tre af de antydede Baaben. Men vil altsaa deraf se, at den Sikkerhed, der viste sig for den forrige Krigsbestyrelse for et Aar siden, om at dette Baaben var det ene rigtige til at komplettere Søforernes Bestykning med, er nu ikke mere tilstede; thi nu er Krigsbestyrelsen ikke paa det Reue med, hvilken af de tre Slags Kanoner den nu vil vælge. Gaar man altsaa nu ud fra, at Folkethinget ifjor egentlig vedtog 5 Kanoner flere, end det oprindeligt var dets Hensigt at bevilge, og gaar man dernæst ud fra, at Situationen er saaledes, at, selv om den nærmeste Fremtid maatte medføre en Krig, hvad jeg ikke tror, saa vilde disse Baaben og disse Arbejder, der nu forlanges af Krigsministeren, ikke være paabegyndte, mindre endnu tilendebragte og altsaa

ikke kunne komme os tilgode, om en Kamp var nær forestaaende. De Herrer, der gjentagende og, jeg kan gjerne sige, i høie Toner have talt om at yde Bevillingen, ere stadig gaaede ud fra den Betragtning, at vi maatte være fattede paa, at der hvert Dieblig kunde udbryde en Krig, at vi næsten stode som paa en Vulkan, og at vi derfor maatte bestræbe os for at gjøre alt Muligt for at modtage den. Jeg bedømmer Situationen ganske anderledes, og jeg siger, dersom ikke mine Ord maa blive misforstaaede, at det næsten synes mig, som om Debatten dreier sig imellem det, som i alt Fald Udenforstaaende kalde et Krigsparti, og et Fredsparti. At jeg hører til det sidste, vedkjender jeg mig aabent og ærligt, og jeg tror, at man ved at følge det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) og mig i de Forslag, vi have stillet, ikke paadrager eller kan paadrage sig noget som helst Ansvar for ikke til enhver Tid at ville møde med de Kræfter, Landet indenfor sine egne Grændser kan raade over. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (C. B. Rimestad), der jo gik til alle mulige Bevillinger, hvad der ikke er noget Nyt for os, argumenterede dog saaledes, at vi skulde bevilge Pengene, saavidt vore Midler strakte til; men det er netop det, som jeg og de, der slutte sig til mig, formene, at vi have bevilget meget Mere, end vore Midler strække til. Der er ved tidligere Behandlinger her i Salen, da man talte om industrielle Foretagender, af den ærede Finantsminister gjort gjældende, at han vel kunde gaa ind paa disse Foretagenders nære Fremme, og at han vilde anse det for heldigt og nyttigt, om man kunde gjøre det; men, sagde han, jeg kan i den Retning ikke foretage Noget, førend Folkethinget anviser mig de fornødne Midler til disse Foretagenders Fremme. Jeg siger nu: Følg Mindretallet, og Midlerne ere anvisede.

Formanden: Skjondt det ærede Medlem vistnok ikke har havt til Hensigt at underlægge anderledes Tænkende uberettigede Motiver, saa vil jeg dog finde det mindre hensigtsmæssigt, at Tilhængere af en Mening, der er repræsenteret her i Thinget, kaldes et Krigs-